

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Sárközi Olíviát, Lakasz Kendét
eltemették: Bíró Józsefnét, Szabó Violát, Bédi Gergely presbitert, Molnár Mihálynét, Szegedi Károlyt, Kóródi Lajost,
Hegedüs Sándornét
Ászár eltemették Riez Jánosnét és id. Kocsis Istvánt
Bana: Eltemették: Csonka István
Ete: Megkeresztelték: Fábíán Ábelt
Eltemették: januárban id. Szíjj Mihálynét, februárban id. Buda Ferencnét, márciusban id. Táló Lászlónét, áprilisban id. Nagy Józsefnét, id. Farkas Józsefet, Orbán Ferencet, dr. Szabó Kálmánné nagytiszteletű asszonyt
Kömlöd: eltemették Csonka Bálintnét
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Gulyás Simon, Gulyás Balázs, Gulyás Sára, Horváth Levente, Horváth Norbert Barnabás, Pálmási Ákos, Horváth Emese
Eltemették: Kiss József, Horváth Vince

"Látta őt az egész nép, amint járkál és dicséri az Isent-

Isent." (Cselekedetek 3,9)

Ma hajnalban szolgálatba küldő Ura hazahívta dr. Herczeg Pál teológiai professzort, az újszövetségi bibliai teológiai tudományok tanárát, egykori lábatlani lelkipásztort. A mai napi újszövetségi Igével, az örök élet reménységében adunk hálát életéért, gyülekezeti lelkipásztori és tanári szolgálatait, árnyalt, de a feltámadott Jézus Krisztusba vetett rendíthetetlen hitéből fakadó teológiai látásáért, előadásaiért, publikációiért, könyveiért.

Egykori tanítványainak sokasága nevében is hálát adunk Professzor úrért az Istennek. Hálát adunk azért, hogy dunántúli reformátusként képviselt bennünket a reformátusok nagy családjában. Mindvégig "dunántúli" maradt, kegyességében, teológiájában, tanári munkájában, szolgálatában, szeretetében.

Külön hálát adunk az élő Istennek azért a hiteles, emberséges, útmutatásában is kedves személyiségéért, amelyben kiabrázolódt a Krisztus.

A dunántúli reformátusság egész közössége nevében imádkozunk a gyászoló családért, vigasztalásért, erőért, élő reménységért, a feltámadott Úr Jézus Krisztusban.

Steinbach József

Nt. Dr. Herczegh Pál temetése miatt a hivatalos kezdés valószínűleg kicsit csúszik, de ennek ellenére 17.00 órától minden érdeklődőt várni fogunk Kömlődön a református templomban.

MEGHÍVÓ

A húsz éves évforduló alkalmából ÍRÓ - OLVASÓ találkozót szervezünk
Kömlődön, 2017. május 12-én (pénteken) 17.00 órától.

Program:

Előadás: **Köntös László**, egyházkerületi főjegyző: A református sajtóról

Gerecsei Zsolt, elnök: A Közlebb Egymáshoz Alapítvány

Bogáth István, felelős szerkesztő: A Hét Határ újság

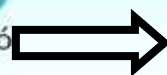
Szeretettelvendégség - bográcsgulyás

Beszélgetés mindenről

Minden Hét Határ író és olvasót szeretettel hívunk és várunk!

500
reformáció

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közlebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXI. évfolyam 5. szám

2017. május

Református hitéleti lap

Próbaszám

1997. május 18.

A PRÓBASZÁM

20 év telt el a Héthatár első számának megjelenése óta. Jubilálunk! Az első szám fejlécében ezzel a szóval jelent meg: Próbaszám. Kísérleti jelleggel. nem tudtuk mi lesz belőle, nem tudtuk, hogyan fogják fogadni a gyülekezetek, s nem tudtuk mennyi idei fog megjelenni. Egyes válaszok már megvannak. Egy havonta megjelenő, mára az egyházmegye harmadát felölelő havilap lett a Héthatár. A gyülekezetek örömmel fogadták, s azóta is hiányérzetként élnek meg, amikor egy-két hetet csúszik a megjelenés. S húsz év már bizonyosan megadatott. Hogy még mennyi van előttünk, az az Úr Isten titka.

Amikor az indulásra gondolok, az első érzés, ami eszembe jut, hogy milyen fiatalok voltunk. Három fiatal lelkész házaspár közel kerültünk egymáshoz. A Szabó-Zimányi házaspár Császáron voltak, amikor mi feleségemmel Bokodra kerültünk, s egy évvel később megérkezett a Gerecsei házaspár Dadra. Sokszor találkoztunk, mint magánemberek, de persze mint szolgatársak is. A gyerekek játszottak, mi meg beszélgettünk esetleges gyülekezeti

terveinkről. Mindegyikünk gondolatában ott motoszkált: kellene egy gyülekezeti újság. De önállóan nincs elég anyag, esetleg ünnepi számokban lehetett volna gondolkodni. S jött az ötlet: csináljunk közösen újságot. Az ötlet mellé jött a profi segítség: Bogáth István, aki akkor a TV-s újságírásban volt otthon, felvállalta a szerkesztés és koordinálás nagy feladatát, felesége Edit pedig az anyagi bázist nyújtó „Közlebb egymáshoz” Alapítvány létrehozását és irányítását. Mindezekhez megkaptuk Szemeti Ferenc Nagytiszteletű Úr áldását és támogatását, s más hozzájárulások mellett a minden januári igei köszöntést. Meglett a név, és elindultunk.

Kicsit csúnyán, kicsit kezdetlegesen. Sok hibával és gyermekbetegségekkel, de elindult a Héthatár. Hét gyülekezet összefogása Környétől Vérteskethelyig. Az első számban feleségem írta a vezércikkkel, a tőle megszokott lelkesedéssel. Felvázolta az állandó rovatainkat: igemagyarázat, beszámoló és meghirdetések az egyházmegye rendezvényeiről, egyháztörténeti érdekességek, gyereksarok. Húsz éve sikerült megtartani

ezeket a célkitűzéseket. Ez alatt az idő alatt változott a küllem: szebb lett a fejléc, olvashatóbb a kék papírra fekete nyomtatás, mint az eredeti fehér papírra nyomott kék betűk. Tágult a kör, ma már a dupláját is messze túlszárnyaltuk az eredeti hét gyülekezetnek.

Persze voltak nehézségek is. Személyi változások, pénzügyi mélypontok. Voltak kikacsintások is a havilap realitásán túlra: szavalóversenyek, őszi hittanokirándulások, tanulmányi fizetek. Mindezekben az Isten áldása és segítő ereje folyamatosan érezhető volt. S ma itt vagyunk, a kedves olvasó a jubileumi év jubileumi számát tartja kezében.

Mit is lehetne kívánni? Csak azt, amit eddig is. Hitet, erőt és egészséget a folytatáshoz. Munkatársakat az írásban, szerkesztésben, terjesztésben. Anyagi forrásokat a megjelenéshez. Hűséges olvasókat, akik várják, olvasásuk és visszajelzéseikkel formálják az újságot. S persze a legfontosabbat: Isten áldását. Mert ha Ő is úgy akarja, akkor a 20 éves évforduló csak egy jelentéktelen állomás lesz a Héthatár történetében. Soli Deo Gloria

Sugár Tamás

"NE NEKÜNK URAM, NE NEKÜNK..."

OLVASANDÓ: Zsolt 115,1-18

ALAPIGE: Zsolt 115,1+11

"Ne nekünk, URam, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szereztedért és hűségéért! ..." Akik féltitek az URat, az URban bízatok! Segítségetek és pajzsotok ő."

Az emberiség történelme során mindig sokan voltak, akik dicsőségre vágytak. Nagy hadvezérek, uralkodók, feltalálók, művészek és tudósok sokaságát motiválta a dicsőség megszerzése, hogy ezáltal örök emlékezetük legyen. Emberként jól esik nekünk a dicsőség, mint minden más pozitív megerősítés. S még ha nem is az egész világ, de kisebb környezetünk elismeri fáradozásainkat az mindenkor örömet hoz életünkbe. Nem szabad azonban mindenáron a dicsőséget hajhásznunk, mert az könnyen tévútra vezethet minket, nem is beszélve arról, hogyha elmarad a vágyott dicséret, könnyen boldogtalanná lehet a mi életünk.

Napjaink modern világának egy különös kortünete ez, amikor nagyon sokan életük minden pillanatát megosztják a világhálón és tettek jó, vagy rossz voltát lájkok sokaságában, megosztásokban és nézettségi adatokban mérik. S ha nincs meg az elvárt számadat, akkor letörtek depressziósok lesznek.

Dicsőségre vágyanak sokan, dicsőséget hajszolnak, s a múlt földi dicsőségért sokszor mindenre képesek. S milyen messze áll ez reformatori örökségünk: Soli Deo Gloria! – Egyedül Istené a dicsőség! Bizony az alázat erénye sokak életéből hiányzik már, s a kivagyiság uralkodik világunk nagy részén. Nekünk azonban tudnunk kell, hogy mindez múlandóság, semmi, s emiatt nem is lehet életünk legfőbb meghatározója. Mert ha a semmi szolgálunk, ha a múlandóság oltárán áldozzuk fel életünket, magunk is a semmibe veszünk.

Krisztus megváltottaiként ugyanis a mi feladatunk nem az, hogy a magunk dicsőségét hajszoljuk, hanem hogy mindenestül Isten dicsőségére éljünk. Amint azt egyházunk régi rendje szerinti utolsó úrvacsorai kérdés is megfogalmazza: „Ígértek-e, fogadjátok-e, hogy ti e kegyelemért hálaadóssá-

ból egész éltetek az URnak szentelitek és már e jelenlévő világban, mint az ő megváltottai az dicsőségére éltetek?”

Isten dicsőségére kell hát élnünk, de nem azért mert Isten mintegy zsarnokként erre kényszerít minket, s mintegy különös egyházi adóként elragadja minden dicsőségünket, hanem hálából. Hálából az Ő kegyelméért, szeretetéért és hűségéért, amelyet felénk is bizonyított Jézus Krisztusban. Félreértés ne essék Isten nem attól lesz dicsőséges, hogy mi dicsőséget szerzünk Neki, hiszen az Ő dicsőségét mi fel sem foghatjuk, sőt számunkra az olyan hatalmas, hogy félelemmel és rettegéssel töltene el minket, amint erre számos utalást találunk a Szentírásban.

Azzal, hogy Isten dicsőségére élünk, mi nem hozzáadunk Isten dicsőségéhez, hanem magunk is részesedünk belőle, magunk is az örök dicsőségben élhetünk, s hitvány emberi gyarlóságainkkal nem homályosítjuk el a rajtunk megmutató dicsőséget. Isten dicsőségében pedig magunk is megtapasztalhatjuk az Ő csodálatos szeretetét irántunk és véghetetlen hűségét Krisztusban velünk kötött szövetségéhez.

Ezért bízhatunk benne mindenkor. Mert az egyedül élő Mindenható Örökkévaló Isten hűséggel és szeretettel van irántunk. Bízhatunk Benne, mert Ő képes minket megsegíteni. Látja a mi életünket, meghallgatja a mi imáinkat, Igéje által válaszol nekünk, előttünk járva utat készít nekünk és vezet minket, hogy életünk révbe érjen, s gondviselő irgalmával mindenkor megadja számunkra mindazt amire szükségünk van.

Csudálatos áldás a mi számunkra, hogy ismerhetjük az URat és mi is az Ő megváltottaiként az Ő dicsőségére élhetünk. Mert az Ő dicsőségében sokkal nagyobb megerősítést kapunk, mint amit e világ múlt dicsősége adhat nekünk. Isten áldásainak sokasága, kegyelmének teljessége és szeretetének boldogsága teljessé teszi a mi életün-

ket, amiért mi is mindenkor áldhatjuk az URat és dicsőíthetjük Őt mindenki előtt.

Mert Isten a legnagyobb áldást, a legnagyobb megerősítést, a legnagyobb dicsőséget adta nekünk az Ő Egyszülött Fiában. Jézus Krisztus testté létele, földi élete, megváltó halála és dicsősége feltámadása a legnagyobb bizonyossága annak, hogy Isten minden hűtlenségünk ellenére is hű maradt hozzánk és szeret minket. Hiszen Benne maga Isten lett emberré és áldozta értünk önmagát, hogy minket megváltson bűneinkből és nekünk is örök dicsőséget szerezzon a mennyek országában. Márpedig ha Isten ilyen hűséggel szeret minket, akkor Benne valóban mindenkor bízhatunk, s életünk minden helyzetében megtapasztalhatjuk a zsol-táros bizonyosságát: „*Akik féltitek az URat, az URban bízatok! Segítségetek és pajzsotok ő.*”

Isten oltalmában mindenkor nyugodalmat lelhetünk, s Belé vetett élő hittel jó reménységgel lehetünk afelől, hogy bármit kelljen is elhordoznunk, Isten javunkra fordítja azt. Még a legnagyobb, legnehezebb terheket is. Bízunk hát életünket a Mindenható Isten kezébe, hogy Krisztust követve magunk is megtapasztaljuk Isten hatalmas kegyelmét, amellyel minket is megváltott, s ma is megvált minden nyomorúságunkból, amiért mi is dicsőíthetjük Őt szüntelen. S ha Őt dicsőítjük egész életünkkel, akkor magunk is részesedünk Isten dicsőségéből, az ránk is visszasugárzik, s ezáltal magunk is az örök dicsőségben élhetünk.

Isten dicsőségére élve élhetünk csak Isten dicsőségében. Az így élt életben azonban mi is mindenkor megtapasztalhatjuk Isten irántunk való hűségét, szeretetét, segítségét és oltalmát, amellyel minden mélységünkben, még a halál árnyékának völgyéből is kivezet minket az örök élet viláosságára. Hálaadó szívvvel magasztaljuk hát az URat minden időben, s dicsőítsük Őt irántunk való szeretetéért és irgalmáért, hogy rá tekintve mi is meglássuk az Ő felénk nyújtott segítő karját, s Istenbe vetett bizalommal megtapasztalhassuk az Ő dicsőséges szabadítását.

Ámen.

Bátki Dávid

Kálvin János

Kálvin János a Franciaország északi részén lévő Noyon városában született 1509. július 10-én. Családjá jómódban élt, apja jegyző volt. János édesanyja a fiú 3 éves korában meghalt és apja újra megnősült. Mostohanyja nem igazán szerette, zárkózott magának való gyermekké vált. Népes családban gyermekek között, hat édestestvére közül ő volt a legkisebb és két féltestvére is volt. Beteges gyermek volt, gyenge szervezete egész életében megmaradt. Tizen-négy éves koráig szülővárosában élt és tanult, ekkor Párizsba küldte apja tanulmányainak folytatására.

A kollégiumi rendszerben működő párizsi egyetemen a de la Marche kollégiumba került, ahol kitűnő alapot kapott a latin nyelvből, amit oly sokszor használt későbbi pályafutása során. Néhány hónappal később a Montaigu kollégium diákja lett. Ennek

élete során annyiszor kínozták. S talán kedélyére nézve is mara-

dandó hatást gyakorolt ennek az iskolának nyomasztó légköre. Keveset beszélt, nem kereste mások társaságát, komoly vagy talán egyenesen komor tizenéves ifjú volt. Egész életében rendkívül tartózkodónak bizonyult érzelmeinek kimutatásában.

A különböző osztályok tananyagát feltűnően gyorsan sajátította el. Már ekkor kitűnt széles körű olvasottságával, valamint páratlan emlékezőtehetségével. Amikor befejezte tanulmányait, elhatározta, hogy belemerül a Biblia eredeti nyelvének tanulmányozásába. Tanulmányozta a reformátorok írásait. Megértette, hogy az ember nem jöcsökledetei miatt nyeri el az örök életet, hanem a Jézus Krisztusba vetett hit által. Később ő maga is megfogalmazta, mit gondolt és hisz Istenről. Isten minden ember számára megismerhető,

az intézménynek rettentően rossz híre volt. Később valaki enyhe túlzással azt írta erről az iskoláról, hogy „a gályarabok, a gyilkosok a tömlöcben... sokkal jobb bánásmódban részesülnek, mint a növendékek ebben az úgynevezett kollégiumban”. A testi fenyegetés durva volt, az étkezés silány. „A büntetésből kiszabott korbácsütéseket hóhér kezéhez illő kemény szigorral osztották ki. A kollégium igazgatója mindannyiunktól szeretetet akart nevelni, és hogy megszokjuk a böjtölést, egy falat húst sem adott nekünk.”- írta egy diák. Kálvin minden bizonnyal itt szedte össze gyomorhaját, ami későbbi

ha nyitott szemmel járunk a világban. A természet szépsége, a világ történései mind róla beszélnek. Járjatok ti is nyitott szemmel és szívvel, hogy találkozhassatok vele.

Gerecsei Judit

GYEREKSAROK

HITTAN OKTATÓK FIGYELEM!

Hittanoktatás kiscsoportban címmel lesz akkreditált továbbképzés lelkészeknek és pedagógusoknak 2017. június 13-án a Dunántúli Református Egyházkerület Katechetikai Intézetének szervezésében a Pápai Református Teológiai Akadémián.

Továbbképzés: Hittanoktatás kiscsoportban

Időpont: 2017. június 13.

Helyszín: Pápai Református Teológiai Akadémia 8500 Pápa Március 15. tér 13-14.

Téma: Hittanoktatás kiscsoportban

10.00-12.00 Délelőtti blokk:

- A kiscsoportok sajátossága.
- A tanár-diák kapcsolat új értelmezése
- Lehetséges módszertani lehetőségek a kiscsoportos témafeldolgozáshoz.
- Műhelymunka.

13.00-15.00 Délutáni blokk:

Gyermekteológiai és lelkigondozói megközelítés

- Gyermekteológiai megközelítés
- Lelkigondozói situációk legfontosabb szempontjai gyermekek körében
- Műhelymunka.

Előadó: Szabóné dr. László Lilla

Kredit érték lelkésztoábbkképzésben: 4 kredit.

Kredit érték a pedagógus továbbképzési rendszerben: 5 kredit

Programfelelős: Baráth Julianna DREK Katechetikai Intézet
Az előadás költségét a Dunántúli Református Egyházkerület vállalja és a résztvevőknek étkezést biztosít. (Az útiköltségről a résztvevők gondoskodnak)

Jelentkezni 2017. június 8-ig lehet az

alábbi linken: <https://goo.gl/forms/bnKOMNg64gQevGTs1>

vagy a hitoktatata@refdunantul.hu e-mail címen.

A FÉLBETÖRT OSZLOP

Dadon a református temetőben, - az itt szolgált lelkészek sírhantjai között, - egy félbetört fehér-márvány oszlop jelzi **Széky Aladár** hajdani református lelkész, vaskerítéssel körbevett sírját. A felirata szerint „Itt nyugszik tekintetes és tiszteletes Széky Aladár ref. lelkész, élt 47 évet, meghalt 1902. nov. 15.

Sírba vitted boldogságom keserves az élet, elhagyott a reménység is, és csak emléked éltet. Légy őrzője gyermekeinknek, oltalma az égben, odafönn majd megköszönöm! Nyugodjál békében.”

A lelkész felesége **Csaby Karola** (1859-1944) felesette rá a fenti sorokat, akinek ugyancsak itt van a nyughelye (az özvegy neve nincs a síremléken rögzítve).

Széky Aladár Csokonya községben, Somogy megyében született 1854-ben, református lelkész családból, Széky Béla és Kimity Julianna gyermekeként. Édesapja nagy tudású kiváló szónok, aki nemcsak azokra a gyülekezetekre volt nagyhatással, amelyekben szolgált, hanem elsősorban saját családjára is. Három fia: Elemér, Aladár és Géza református lelkészként végezték szolgálatukat a református egyház, különböző gyülekezeteiben.

Aladár 6 éves korában árvaságra jutott, ekkor Pápára került. Nevelő szülője Ujlaky Terézia volt, aki nagy szeretettel és gondoskodással nevelte. Tanulmányait a Pápai Református Kollégiumban végezte el 1877-ben, mindvégig az elsők között volt, ekkor Ácsra került tanítónak. A **jeles** lelkészi vizsgát követően Kaposváron avatták fel 1884 nyarán. Ezután Nagy-Megyeren és Komárom-Szentpéteren segédlelkész, majd Esztergomba helyezték helyettes lelkésznek.

Esztergomban a „magyar Rómában” ekkor alakult a református gyülekezet. Az első istentiszteletet a vármegyeháza dísztermében tartották 1881. október 16-án. A gyülekezeti alkalmakat egyháztagoknál, a presbiteri gyűlést rendszerint Bódog Kálmán ügyvéd lakásán tartották meg.

A helyettes lelkésznek nagyon-nagy szerep jutott a szervezésben. Apostoli buzgóságát és hitét jellemzi az a vállalkozása, hogy ő a gyöngye testalkatú férfi, elmerit indulni országos gyűjtésre. Az Alföld nagy gyülekezeteiből jelen-

tékeny összeget hozott az esztergomi egyház számára, jó bizonyítványt állított ki igehirdető képességéről is, mert prédikálására megnyíltak a szívek és az erszények. Nagyvárad, Kassa, Sátoraljaújhely és Sárospatak jelzi eredményes gyűjtőútjának állomásait.

Esztergom után, - ahol alapvető munkát végzett és személyéhez, valamint az egyházhoz ragaszkodó híveket hagyott maga után - Kis-Igmánd következett, mint választott lelkész szolgált és itt lépett házasságra Csaby Karolával 1884-ben. Ezután Böny református gyülekezete következett. Az eltöltött hat és fél évet is hasznos alkotások jelzik: az orgona, a díszes Ur asztali terítő, a templom megújítása és a bönyi egyház történetének megírása. Ez időtől fogva Isten országának tollával is igyekezett használni. Írásai sorra jelennek meg az egyházi sajtóban. 1892-ben választották meg Dadra, ugyanakkor Csokonyára is meghívták, édesapja emlékéért. Ezt azonban a Dadiaknak adott ígérete miatt nem fogadta el.

Dadon néhány év alatt majd minden megújult: a templom, a lelkészlak, az orgona, 2 új harang, az Ur asztalára terítő és még a toronysisak renoválását is elvégezték. Egyházában a közművelődés emelésére népkönyvtár, a szegények segélyezésére nőegylet alakult. Híven megfelelt az egyházmegye által rábízottaknak is, mint lelkészértekezleti jegyző végzett nagyon hasznos tevékenységet. Megírta a Dadi Református Egyház történetét.

Tevékenyen részt vett a település társadalmi életében, a pápa-bánhidai vasút érdekében sokat tett, meggyőződése volt, hogy ezzel a községe javát mozditja elő.

Mi volt sikereinek a titka – teszi fel a kérdést, Bokodi lelkész társa és hú barátja Barsi Sándor? *Erre személyes tapasztalatom után ezt felelem: a hegyeket megmozgató hit s ebből táplálkozó szeretet és bizalom Istenben a jó ügy sikerében,* írja nekrológiájában.

Még óhajtott volna élni forrón szeretett családjáért és gyülekezetéért. Azon ritka emberek közé tartozott, akik boldognak érzik és vallják magukat. Oly boldog vagyok – mondta egyszer, attól tartok, ezért következik valami nagy változás!

Bal sejtelve hamar beigazolódott, meg-

hülés következtében, betegség támadta meg. Kiváló házi orvosa a Bokodon lakó Friebeisz Alajos, mindent elkövetett meggyógyítása érdekében, Budapestre is elkísérte Réczey tanár úr klinikájára. A részvét a súlyos beteg iránt igen nagy volt, Czike Lajos esperes, testvérei és Dadról Nagy Mihály gondnok többször is felkereste.

A leggondosabb kezelés ellenére 1902. november 15-én elhunyt.

Hazahozták Dadra. Temetése hű tükre volt életének. A tatai egyházmegye tanítói kar által előadott: „Mért oly borús a néma sereg, Kora még tenéked sírba feküdnöd” hangzottak el. A koporsónál az esperes Czike Pál, a sírnál Gartsik N. Sallay István lelkészek az elhunyt barátai búcsúztatták. A vigasztalás ígéje mellett a fő mondanivalójuk ez volt: „**az igaznak emlékezete áldott!**”

E sírban nyugszik, hű társa **Széky Aladárné sz. Csaby Karolina (1859-1944)** a pápai református elemi iskola nyugalmazott címzetes igazgatója, a Pápai Református Leányegylet megalapítója. Egyike volt a legelső magyar nőknek, akik megszerezték a tanítónői képesítést.

Férje korai halála után Pápára költözött és ott 38 évig tanított. Több kitüntetést kapott. Aktív közéleti tevékenységet folytatott. Lelkes tagja, megalakulásától pénztárnoka volt a Pápai Református Nőegyletnek, választmányi tagja volt a városi Jótékony Nőegyletnek. Részt vett a Vöröskereszt, a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége munkájában, tevékeny tagja volt a Vasárnapi Iskolának.

Igazi nevelő volt, aki nemcsak tanított, de nevelt is. Kitűnően értett a fegyelmezéshez. Nevelői eszménye volt: jó magyarrá és jó reformátussá lenni.

Férje mellett óhajtott pihenni, ezért másfél évvel halála előtt Dadra költözött. Temetésén Mikus Lajos lelkész búcsúztatta, a pápai gyülekezet nevében dr. Pongrácz József teológiai tanár köszönt el tőle.

Két kiváló személy gazdag életút után nyugszik a félbetört márványoszloppal jelölt sírhant alatt. **Béke és áldás legyen emléküik felett!**

összeállította: **Szücs János**

CSALÁDOS HITMÉLYÍTŐ

Közel 40 résztvevő érkezett az esztergomi és a nagyigmándi gyülekezetből Balatonfüredre, a Tatai Református Egyházmegye SILOÁM Otthonába a hitmélyítő családos hétvégre. Mi sem adhatott volna jobb alkalmat, mint a Reformációs emléké, hogy idén először megszervezzék és útjára indítsák a családosoknak, házásoknak szóló hitmélyítő napokat. Az esztergomi és nagyigmándi egyházközösségek vezetői áldozatos munkájának köszönhetően jött létre az ORA ET LABORA jegyében eltöltött hosszú hétvége. Az imádság és a lélek munkája az áhítatokon keresztül valósult meg, ahol Sugárné Damó Márta Nagytiszteletű Asszonyt a Hitről, Ágostonné Apáti Gabriella Nagytiszteletű Asszonyt a Kegyelemről, Ágoston Csaba Nagytiszteletű Urat a Szentírásról hallgathattuk igemagyarázataikban. Az utolsó esti áhítatot Máté László Esperes Úr tartotta. Sugár Tamás Nagytiszteletű Úr a záró, Úrvacsorás istentiszteleten Krisztusról hirdette az ígét. A napi áhítatok mellett előadásokon vehettünk részt. Az első, gondolatébresztő áhítatot Steinbach József a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke tartotta. Előadásában elmondta, hogy a ma reformátusai számára a Reformáció 500 nem pusztán alkalom az ünneplésre, hanem lehetőség a reformátusságról való együttgondolkodásra, ha kell az együtt sóhajásra, a megújulásra, a régi-új jövő kialakítására. Dr. Tókos László érzélem gazdag előadásában a hívő emberek és hit nélkül élők világának különbségeiről beszélt saját tapasztalatai alapján. Vendégünk volt Korzenszky Richard OSB Tihanyi Perjel. Elmélkedése során szemé-

lyisége, Krisztusról szóló szavai, hívő és hitetlenről, Isten előtti egyenlőségről megfogalmazott gondolatai által nem mindennapi pillanatokat élhettünk át. Márkus Gábor a Református Pedagógiai Intézet címzetes igazgatója, a Tatai Református gimnázium tanára, valamint segítőtje Virág Vivien a TRG végzős hallgatója által egy új, könnyen elsajátítható nyelven a „Szeretet nyelven” ismerhettünk meg. A szellemi feltöltődés mellett nem maradhatott el a testi feltöltődés sem. Sugár Tamás Nagytiszteletű Úr vezetésével gyalogtúrát tünk a Tihanyi-félszigeten. Megnéztük a remete barlangokat, megcsodálhattuk a hegytetőről a Külső- és Belső-tavat, s gyönyörködhettünk a balatoni panorámában, az ösvény mellett sárgán virító tavaszi hérics virágiban. A napi programok mellett volt alkalom meditálni a ragyogó napsütésben, figyelve a Balatont és a Tihanyi Apátság magasztos épületét, volt alkalom kötetlen beszélgetésre, Balaton parti sétára, fagyaltozásra, egy-egy szelet velős pirítós elfogyasztására, s eljuthattunk a Jókai villába is. Lelki wellness volt ez mindannyiunk számára, hiszen a hétvége alkalmat adott arra, hogy még közelebb kerülhessünk saját reformátusságunkhoz, a református egyházhoz, s ahhoz hogy életünk a szeretet, öröm és béke jegyében teljék. Bízva a folytatásban köszönjük a Dunántúli Egyházkerület támogatását, a szervezők munkáját, a finom ételeket és az otthon gondnokának kedvességét, segítőkészségét.

Körmendi Beáta

Hét Határ 20.

A vezércikkben Sugár Tamás nagyon sok mindenre nagyon jól visszaemlékezett, nem véletlen, hiszen a Közlebb Egymáshoz Alapítványnak ő volt az első elnöke. Nagyon jó dolog a visszaemlékezés, főleg ilyen hosszú idő távlatából.

Magam amikor visszatekintek az elmúlt húsz évre mindig megkérdezem, meg tudtuk-e valósítani azt amiért létrehoztuk ezt a lapot. A próbaszám vezércikkében nagyon sok elképzelést felvázoltunk, de most ismét meg kell vizsgálni mi teljesült, mi nem sikerült, mit kellene másképp csinálni.

Rendhagyó író olvasó találkozónk erre kiváló alkalmat teremt, én azt kérem mindannyiunktól bátran nyilatkozzunk meg a felvetett kérdésekről. Még idő is van felkészülni is a kérdésekkel, újabb ötletekkel.

A felelős szerkesztő dolga, hogy mindenre odafigyeljen és közé tegye, főleg ha jobbító szándékú egy-egy felvetés vagy kérdés.

A régi alapcélok között szerepelt az, hogy a környezetünkben működő kicsiny gyülekezetek tagjait közelebb hozzuk egymáshoz, ezáltal közelebb kerüljünk Urunkhoz aki gyülekezetünket féltő szeretettel létrehozta és gondját viseli. Azt gondolom, hogy ezt a célt mindenképpen megvalósítottuk, hiszen magam is számtalan olyan embert ismerhettem meg, aki szívén viseli egyházunk sorsát, gyülekezetünk létezését. Ha ezt az összekapcsolódást továbbra is fent tudjuk tartani, akkor érdemes hónapról — hónapra írni és szerkeszteni ezt az újságot.

A másik kiemelt célunk az volt, hogy minél több írást közöljünk le olyanoktól, akiknek nem kenyerere a tollforgatás, de gondolataikat mégis le merik írni. Óriási élmény és hitbeli megerősítés számomra amikor „Mari néni”, vagy „Józi bácsi” biznyságtételét, versét leközzölhetem.

Bízatok továbbra is mindenkit, küldjenek írásokat számunkra a közlésnél biztosan előnyben részesítem őket a profi tollforgatókkal szemben.

Bogáth István felelős szerkesztő

SEGÍTSÜNK NEKIK!

KONFIRMÁCIÓS TALÁLKOZÓ CSÁSZÁRON

Gyülekezetünk a Mocsai Búzakalász Szövetkezet (Váli József, Váli Péter) segítségével megvásárolt egy használt, szakember által megvizsgált, kiváló minőségű templomi orgonát, mely a kölni Christuskirche orgonája volt. Ez az orgona a Mi templomunkban alkalmas a liturgia kísérése mellett, valódi koncertélményekre is. Kántorunk Győrben is tanító, nemzetközi versenyeken helyezéseket elérő fiatal orgonaművész, Vadász Attila.

Közel 4 millió forintba került az orgona importálása, szakszerű összeépítésének nagyságrendje pedig 6.5 millió Ft + Áfa. Egy hasonló orgona újkori bekerülési értéke ezzel szemben akár 40 millió forint is lehet.

Segítségre szorulunk. Adományokat gyűjtünk, a megvalósuláshoz azonban szükségünk van még támogatásra, számításaink szerint kb. 3.000.000 Ft, azaz három millió forintra.

Kérjük, hogy a Reformáció méltó megünneplését, kulturális és zenei célunkat támogassa.

Tudjuk, hogy bőven van megoldandó és megoldhatatlan feladata, ezért köszönjük, hogy időt szán a mi gondunkra, és kérésünkre is.

Az adományok eljuttatásának módja:
Banki utalással a Mocsai Református Egyház számlaszámára:

Pannon Takarékszövetkezet Zrt:
63200047-15401232

Megjegyzés rovatba feltüntetni:
Céladomány Orgonaépítésre

A Gyülekezetünk számára eljuttatott pénzbeli adomány, igazolás birtokában a vállalkozás érdekében elismert költségnek minősül az adományt nyújtónál (Tao tv., 3. sz. Melléklet, B./17. pontja szerint). Az erről szóló igazolást a társasági adó bevalláshoz eljuttatjuk Önnek.

Életére és családjára Isten áldását kérve a presbitérium nevében, köszönettel és tisztelettel:

Soós Szilárd
református lelképásztor

Immár hagyománynak számít Császáron, hogy minden év tavaszán konfirmációs találkozóra hívják, várják egyházunkban azokat, akik kerek évfordulóval emlékezhetnek konfirmációjukra. Így volt ez idén április 1-jén is, amikor a délutáni istentiszteleten szép számmal vettünk részt az ünnepi eseményen. A legmesszebből Andornaktályáról érkezett jubiláló, de Budapestről, Tatabányáról és a környékbeli településekről is eljöttek. Mindig szép és meghatározó eseménye az egyházunknak, és minél idősebb az ember, talán annál jobban átérzi ennek a jelentőségét. A gyermekkorban a konfirmálás még inkább a szülők döntése ugyanúgy, mint a keresztelődés, de felnőtt emberként az egyház és a hitélet iránti elköteleződés már önálló elhatározás. A konfirmációval együtt járó fogadalomtétel van, akinél csak üres szólam marad, míg másnál egy életre szól. Az istentisztelet után a gyülekezeti teremben már kötetlenebb formában folytatódott az ünnepség, a legfinomabb császári sütemények és borok mellett oldottabban ment a beszélgetés, a régi történetek felidézése. Többben régi fényképekkel

érkeztek, és bizony sok esetben gondot okozott, hogy felismerjük némelyik gyermekarcban, hogy melyikünkéről is készült.

Gyülekezetünk különböző eseményeire rendszeresített emlékkönyvbe minden részt vevő beírta a nevét. A fejlécben Bíró Bálintné asszonytestvérünk odaírta azt a kívánságát, hogy milyen jó is lenne, ha minden vasárnap így megtelne a templom, ennyien összejönnénk, mint ezen az alkalmon. Adja Isten, hogy így legyen!

Köszönetünket szeretnénk kifejezni Juhász Róbert Nagytiszteletű Úr mellett Beke Zsigmondné Jucinak, és Kovács Ferencné Gizának, hogy évről évre megszervezik ezt a szép eseményt, amely nem is kis feladat, hiszen nagyon sokan elkerültek a faluból, akiknek az elérhetőségét fel kell kutatni, hogy a meghívást tolmácsolni lehessen nekik. Megköszönöm Sárközi Erika orgonáját, amellyel köszöntötte a jubilálót, továbbá köszönöm mindazoknak a segítségét, akik a szeretet vendégség lebonyolításában részt vettek!

Beke Gyöngyi

IGE - IDŐK

Ige-idők címmel nagyszabású kiállítás nyílik április 26-án a Magyar Nemzeti Múzeumban a reformáció 500. évfordulója alkalmából.

A reformáció korában az emberek szerettek volna minél közelebb kerülni az Igéhez, keresték az üdvösséget. A téma ma is aktuális, ezért kapta az Ige-idők elnevezést a református és az evangélikus egyház, valamint a Magyar Nemzeti Múzeum nagyszabású tárlata.

A kiállítás egyik kurátora, Fogarasi Zsuzsa, a kecskeméti Ráday Múzeum igazgatója a Parókia portál érdeklődésére elmondta, hogy a szerdán megnyíló tárlat a reformáció máig ható jelentőségét mutatja be. – Ha visszatekintünk az 1934-es, első nagy országos református kiállításig, azt láthatjuk, hogy azok önreprezentáló tárlatok voltak. A mostani kiállítás reflexív, vagyis azt hivatott bemutatni, hogyan reagált a világ a reformációra. Magyarországon is futótűzként terjedt a reformáció, egymás után alakultak meg

a gyülekezetek, pedig a török hódoltság időszakáról beszélünk. Nagyon izgalmas levéltári anyagokat kaptunk Gyöngyösről: olyan török levelek kerültek elő 1568-ból, amelyek arról szóltak, hogy a török szerette volna megbékélni egymással a katolikusokat és a „luthereket”, mert attól tartottak, hogy ha elmegy a lakosság egyik része a városból, nem marad, aki adót fizessen. A törökök ezért útlevelet adtak a református lelkészeknek, ami azt volt hivatott szolgálni, hogy nem érhette őket bántódás.

A szakember elmondta azt is, nagy megtiszteltetésnek tartja, hogy a muzeológiai hazai fellelővárban, a Magyar Nemzeti Múzeumban rendezhetik meg a reformáció 500 éves évfordulója előtt tisztelgő kiállítást. A 800 négyzetméteren elterülő tárlat április 26-án délután 4 órától lesz nyitva a nagyközönség előtt, és 2017. novemberig látogatható.

www.parokia.hu (Fekete Zsuzsa)

EVANGELIZÁCIÓ ÁSZÁRON

KRISZTUS ÖRÖMHÍRE

„A nagy mélységből szüntelen
Hozzád kiáltok, Istenem,
Haláltól mentsd meg lelkemet,
Fogadj be engemet!
Amint vagyok, jövök, amint vagyok,
jövök,
Én értem is omlott a vér,
Fogadj be Jézusér’ „

Hangzott fel ez a szívbe markoló ének az ászári gyülekezeti teremben 2017. március 26-án, Nt. Végh Tamás ny. református lelképásztor tavaszi evangelizációs igehirdetés sorozata előtt. Az ige, a Róm. 1:16-17 volt, amely alapján négy napon át hangzott az evangelizáció. : „*Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére, elsőként zsidónak, de görögnek is, mert Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki benne hitből hitbe, ahogyan meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből fog élni.”* Ez az ige az 500 évvel ezelőtti reformáció egyik kiemelkedő igéje lehetett. Ha a középkori sötétséget áttörte, most is hatalmas van, hogy áttörje azt a sötétséget, amibe süllyedtünk.

A lelképásztor „különleges” módszerrel hirdette az igét. Az embervilágot úgy mutatta be, mintha egy fénysebességű járműbe szállva, sok-sok milliárd évig utazva sem találnánk a „végét”. A teremtett mindenség olyan hatalmas, hogy át kell gondolni, ki is az a hatalmas Isten? Ő mindent a helyére tett a Földön. Mi vagyunk a teremtett gyermekei, hogy képviseljük Őt, akárhova megyünk. Az élő Isten megbízottjai vagyunk! Megkaptuk a Bibliát, ami tervrajz az életünkhöz, Isten mindenben a tanácsadónk szeretne lenni. A Bibliában Isten igazsága jelentetik ki. Köszönjük meg az Úrnak, hogy Jézus Krisztus megváltásának az örömhírében Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki. Nincs igazság a földön! Minden ember az igazság léce alatt van, egyedül Jézus igaz. Isten igazságos, igazságtalan csak az a tette volt, mikor Jézust a keresztre küldte azért, hogy az embernek ODAADHASSA az Ő igazságát! Amióta élet van a Földön, Isten őrzi létszükségeit, őrzi a rendet. 2000 évvel ezelőtt Jézus Krisztus kifizette bűneinket, hogy Isten igazságából élhessünk. Ha van igazságom Jézustól, akkor lesz békességem, örömöm. Kell-

e nekem? Odaállok-e, hogy elkérjem? Ahhoz, hogy áldott, boldog ember légy, Isten igazsága kell! Jézus azért jött a világra, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet.

A hit = lelki látás. A hit az ige hallgatásából születik. Ha megfogam az ige, kezdem észrevenni a bűneimet, elveszett voltomat és a Krisztusban rejlő új életlehetőséget. Ha rájövök a rossz természetemre, akaratomra, azt el kell hagynom, és Jézusnak kell átadnom a hatalmat az életem felett. Ki kell mondanom, hogy Jézussal akarok tovább menni, szeretném, ha ezután Ő irányítaná az életem! Ha Ő belép az életünkbe, újra az általa készített helyet foglaljuk el a teremtett világban! Amikor meghalt a kereszten, lehetőséget teremtett, hogy ne csak a bűneink bocsáttassanak meg, hanem a megromlott természetünk is a keresztre kerüljön: „*Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem*” (Gal.2:20). Jézus azt mondta a tanítványoknak: „*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni*” (Jn 15,5) Végh Tamás lelképásztor olyan igaz történetekkel színezte ki az igehirdetést, amelyek mind azt igazolták, ha kicsit is felkeltette figyelmünket Jézus, akarjunk közelebb kerülni Hozzá, kinyitni a szívünket, elfogadni Őt életünk vezetőjének! A bizonyosságot tevő testvérek szavai is azt igazolták, hogy miután átadták életük irányítását, és kapcsolatba kerültek Jézussal, megváltozott az életük. Testvérek, életünk minden területe Isten kezében van! Ha kinyitjuk szívünket és átadjuk életünket az Úrnak, az Isten igazsága kegyelemből a miénk lesz, és ez a lelki kincs átformálja majd életünket!

Ne késlekedjünk, viszonzzuk az Isten szeretetét!
A következő ének szavai kifejezik a Krisztussal létrejött hitkapcsolat örömét és elégséges voltát.

„Mélyebbre benned, mélyebbre még!
Nem kell a földön semmi egyéb!
Krisztus, a szívemet tárom eléd, Élet vagy nekem és nyereség!”

Somogyi Lajosné, Ászár

ÁLDOZÓ CSÜTÖRTÖK

Áldozócsütörtök...

Az Olajfák hegyén alkony mosolyog,
fönt felhő gomolyog,
Fenséget takar,
bíborszínében dicsőség teljesül,
szent hatalom Ő, ki közte repül...
És a Föld, a csillagvilágok
hajladoznak egy hatalom alatt,
mely Isten szívéből oltalommá széledt,
a mindenséggel mért végtelen széles...
Én a boldog, ki fejem hajthatom alatta
nyugalomra,
rámosolygok az égi fuvalomra,
mely az eltakart Fenség helyén
fülembé hullámszik csendesesen,
szemem fényesül tőle,
az elvesztés miatti könnyeket lepergeti
az Olajfák megett –
csitul a sirató fájdalom,
eloszlatja a szent nagy oltalom –
Isten szeret.

Írta Öllös Mór Ászáron, 1962. május 31-én.

1 %

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítvány** adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvész adód egy százaléka a “nagy kalapban”.

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítjük..

Köszönettel: a kuratórium.

Az előző évben a HÉT HATÁR újság kiadásának egy részét fedezte a felajánlott 1%.